

Ανοιχτή επιστολή

στις απαντήσεις των μελών του συλλόγου 'Ρίζες' (Χαλάνδρι)

*Ο κάθε νέος Έλληνας θα γίνει δολοφόνος
ακολουθώντας τις στρατιές μπροστά στο μέτωπο,
σκοτώνοντας διαλύοντας τον άγνωστο εχθρό
που τόλμησε να επιτεθεί στον εθνικό μας χώρο
κι όλο μαζί υπερήφανοι θα υψώσουμε τα χέρια,
φασιστικά εμβλήματα για τους νεκρούς φαντάρους
Παπάδες και πολιτικοί θα υμνούν τα ιδανικά τους
που τόσο πολύ μόχθησαν τα βρώμικα μυαλά τους
Stress – Γενοκτονία*

Προς τους δημήτρη τσακιτζή και κώστα

(και τις λοιπές αναγνώστριες/αναγνώστες του 0151)

Η απάντηση στα mail που μας στείλατε σχετικά με το κείμενο Για την εμφάνιση των φασιστών της χρυσής αυγής στο Χαλάνδρι (ή αλλιώς εθνικισμός ante portas) [1] έρχεται αρκετά καθυστερημένα, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων με αφορμή, όμως, αφενός την κυκλοφορία του βου τεύχους του αντιφασιστικού περιοδικού 0151 αφετέρου ένα δεύτερο mail που λάβαμε για το ίδιο θέμα αποφασίσαμε να επαναλάβουμε κάποια πράγματα από αυτά που είχαμε γράψει στο αρχικό κείμενο διανθισμένα, αυτή τη φορά, με αποσπάσματα των δύο mail που μας στείλατε.

Καταρχάς, θεωρούμε ότι τίποτε εξ όσων έχουμε γράψει δεν είναι ανακριβές. Αντίθετα, είναι ένα σημείο εκκίνησης για όσους και όσες ενδιαφέρονται να ασκήσουν ριζοσπαστική κριτική στη σαπίλα της ελληνικής κοινωνίας –ζουμάροντας στην τοπική κοινωνία του χαλανδρίου. Και λίγα γράψαμε, δηλαδή. Έτσι, λοιπόν, το γεγονός ότι στα δύο email που μας στείλατε σχολιάζετε την περίπτωση του συλλόγου "Ρίζες" μας δείχνει ότι η προσπάθειά μας να πολώσουμε τις αντιθέσεις που υπάρχουν σε τοπικό επίπεδο έχει νόημα. Έχει νόημα να προσπαθούμε να ξεδιαλύνουμε την εθνικιστική ρητορική και το πως

αυτή ντύνει τα συμφέροντα των μικρών ρατσισμών. Έχει νόημα να προσπαθούμε να αποδομήσουμε τις κοινωνικές σχέσεις που συγκροτούνται στις γειτονίες και μέσα από τη σύγκρουση με τα σάπια ιδανικά του έθνους, του φύλου, της κανονικότητας. Έχει νόημα, με δυο λόγια, να ξύνουμε τις πληγές των γειτονιών μας. Μια από αυτές είναι και ο εθνικισμός που πλασάρεται από το σύλλογο μικρασιατών Ρίζες (που βρίσκεται στο συνοικισμό χαλανδρίου).

Τι είχαμε γράψει σ' εκείνο το κείμενο σχολιάζοντας τον τρόπο που παράγεται ο εθνικισμός μέσα από τις δραστηριότητες του συλλόγου Ρίζες; Δύο ήταν τα βασικά επιχειρήματα. Πρώτον, ότι

[μ]έσα από τις τοπικές συνοικιακές σχέσεις που έχουν αναπτυχθεί και με τη δέθνη ανασκόληση με ζητήματα της ιστορίας του ξεριζωμού των μικρασιατών καλλιεργούνται συστηματικά εθνικιστικές αντιλήψεις (οι οποίες –περισσότερο από ό,τι στην περίπτωση της επιτροπής κατοίκων χαλανδρίου– εκφέρονται από τους πατριώτες ακόμη και ενάντια στη μέθοδο της χ.α.) που αναφέρονται σε αλησμόνητες πατρίδες που τις θέλουν/θέλουμε πίσω, στο χαμένο μεγαλείο των προγόνων τους κλπ. Ως κοινό στοιχείο που ενώνει τους κατοίκους εμφανίζεται η ελληνική εθνική ταυτότητα. Η ελληνική σημαία στο logo του συλλόγου, η ανάγνωση των προσφύγων ως ελλήνων υπό διωγμό, η λήθη αναφορικά με τον κοινωνικό ρατσισμό που βίωσαν οι άντρες πρόσφυγες ως «τουρκόσποροι» και με το σεξισμό που στιγμάτισε τις γυναίκες πρόσφυγες ως «παστρικές», σε συνδυασμό με το θεσμικό ρατσισμό του ελληνικού κράτους που από διώκτης μετατράπηκε σε πατέρα, έχουν θρέψει σε μεγάλο βαθμό εθνικιστικά αισθήματα στα υποκείμενα που δραστηριοποιούνται στο σύλλογο αυτό.

Το δεύτερο επιχειρήματά μας αναφερόταν σε αυτό που πλασάρεται από το σύλλογό σας ως «μη πολιτικό». Γράφαμε πως

[τ]ο στοιχείο που κάνει την κίνησή τους πολιτική είναι ο εθνικός προσδιορισμός. Το ανέμισμα ελληνικών κουρελόπανων (τα οποία αναγράφονται με κεφαλαία γράμματα) και η συσπείρωση χωρίς διαφορές γύρω από έναν εθνικό σκοπό αρκούν [...]. Η εθνικοποίηση της αντίστασης πετυχαίνει ακριβώς αυτό: να μυστικοποιήσει όλες τις σχέσεις εξουσίας, όλες τις ιεραρχίες και τη βία που ενυπάρχει σε αυτές. Επιδιώκει να κάνει αόρατες όλες τις διαφορές, άρα και όλους τους κοινωνικούς ανταγωνισμούς, και να μας βάλει όλους να υπερασπιστούμε το έθνος σε βάρος όλων των άλλων μορφών υποκειμενοποίησης για την ακρίβεια, εντάσσοντας τες σε μια οικονομία του έθνους. Το γεγονός πως η κοινωνικοποίησή μας ως ελλήνων και ελληνίδων παρουσιάζει ως φυσική ανάγκη την αντιπαράθεση με τον «προαιώνιο εθνικό εχθρό» διευκολύνει την απουσία αμφισβήτησης και κριτικής της εθνικής κοινότητας.

Από τη δική σας μεριά, στο πρώτο mail που μας στείλατε όχι μόνο δεν απαντάτε τίποτε επί της ουσίας αλλά (επιπλέον) επαναλαμβάνονται αυτούσια τα ίδια "επιχειρήματα", δηλαδή όλα τα κλισέ, όλες οι άμυνες όσων (είτε εν γνώσει τους είτε όχι) αναπαράγουν την εθνικιστική κολοβή. Εδώ θα επιχειρήσουμε να δείξουμε ποια είναι τα σημεία αυτά που επιβεβαιώνουν τη θέση μας αυτή. [2]

[1] Το κείμενο υπάρχει εδώ: <https://0151.espivblogs.net/2014/03/07/halandriantifa/>, ενώ έχει αναδημοσιευτεί και εδώ: <http://arshpronomiwn.espivblogs.net/2014/04/14/για-την-εμφάνιση-των-φασιστών-της-χρυσ/>.

Στην αρχή υποστηρίζετε ότι κατά βάθος ο σύλλογος είναι αντιφασιστικός και αντιρατσιστικός. Όπως και στο δεύτερο mail που λάβαμε (από τον «κώστα»), η αλληλεγγύη στους μετανάστες δηλώνεται με τη μορφή φιλανθρωπίας. [3] Τι γίνεται άραγε με τους μετανάστες που δουλεύουν στα σουβικιακά μαγαζιά του σουβικισμού; Τι μισθούς παίρνουν; Είναι ασφαλισμένοι; Σε τι συνθήκες εργασίας δουλεύουν; Πώς τους φέρονται οι πάλοι ποτέ πρόσφυγες στην καθημερινή ζωή; Έχουν ερωτηθεί άραγε αν τους αρέσουν τα συνθήματα με σβάστικες που στόλιζαν διάφορα σημεία της περιοχής (μέχρι να τα σβήσουν αντιφασίστριες και αντιφασίστες);

Η συνέχεια περιλαμβάνει την αγάπη για την παράδοση, τη μνήμη και τις ρίζες.

Το Να Διατηρείς Την Μνήμη, Τις Ρίζες και την Παράδοση είναι κάτι ομορφό,,, Το Να Αποδεχομαστε Την Ιστορία και τον πολιτισμο μας, το να θυμωμαστε και να μην ξεχναμε! [4]

Όστόσο, το ζουμί είναι σε αυτό το «μας». Όπως έχουμε ξαναγράψει, η χρήση του πρώτου πληθυντικού προσώπου υποδηλώνει τους έλληνες. Αυτή η φράση λέει πως «εμείς, οι έλληνες, πρέπει να διατηρήσουμε την παράδοση και τις ρίζες μας». Το δικό μας πρόβλημα, πάλι, είναι ότι έτσι κατασκευάζεται ένας λαός δήθεν ενιαίος, με κοινή ιστορία [5] εδώ και 10.000 χρόνια. Αυτή η ρητορική είναι που χτίζει σιγά σιγά τον εθνικισμό και το μίσος για ό,τι διαφοροποιεί την ελληνική εθνική κοινότητα στο εσωτερικό της. Η δική μας αντίληψη είναι πως η ιστορία που μας ενδιαφέρει είναι η ιστορία των μπασταρδεμάτων, της μη-καθαρότητας. Η ιστορία που αναδεικνύει τους φύσει ή θέσει αντίπαλους της ελληνικής εθνικής ομοιογένειας. Μας ενδιαφέρει να δείχνουμε τις ρωγμές στο εσωτερικό του ελληνικού έθνους. [6] Και να προσπαθούμε να τις βαθύνουμε. Από αυτή την άποψη, θα μπορούσε να πει η αναγνώστριά, ότι το ίδιο το βίωμα των προσφύγων, δημιούργησε μια κα-

τηγορία ανθρώπων που ενώ μιλούσαν την ίδια γλώσσα, είχαν κοινές κοινωνικές πρακτικές δεν θεωρήθηκαν έλληνες (ούτε από το ελληνικό κράτος ούτε από την ελληνική κοινωνία): «[ε]κτός αν οι απελάσεις των Αρμενίων, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους Πόντιους και ο ρατσισμός εναντίον όλων αυτών αλλά και των μικρασιατών ελλήνων θεωρούνται ... υποδοχή ανθρώπων που επέζησαν γενοκτονίας ή εθνοκάθαρσης.» [7]

Επιπλέον, η άποψη που εκφράζεται εδώ είναι σε πλήρη συμφωνία με όσα υποστηρίζει το ελληνικό κράτος (ότι είναι αντιφασιστικό και εθνικιστικό ταυτόχρονα), με όσα μαθαίνουμε στο σχολείο και με όσα αναπαράγει ο κάθε έλληνας ρατσιστής κάτοικος αυτού του τόπου. Η ιστορία και η μνήμη είναι εκείνες του ομοιογενούς και ιερού ελληνικού λαού που δεν είχε και δεν έχει διαιρέσεις παρά μόνο όσες έρχονται έξωθεν. Και προκύπτει, έτσι, το (ρητορικό) ερώτημα: «ποιοι είναι εκείνοι που μέσα σε τέτοιες λογικές κολυμπάνε όπως το ψάρι στο νερό;» Εμείς δεν θα πούμε τίποτε, αφού το παραδέχεστε στη συνέχεια:

Ειδικά τα 2 τελευταία χρόνια, δεν έχουμε κανείς πολιτιστικές εκδηλώσεις μνήμης γιατί φοβόμασταν πως θα το εκμεταλλευτεί Η Χ.Α και μπορούσε να το χρησιμοποιήσει η να παρεβρεθεί (Π.Χ καταθεση Στεφανίου Στα Θυματα Της Μικρας Ασιας)

Μόνοι σας, δηλαδή, λέτε ότι η χρυσή αυγή θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις εκδηλώσεις σας. Πώς θα μπορούσε να το κάνει αυτό αν δεν ήσασταν εσείς που εξαρχής αναπαράγετε εθνικιστικές αντιλήψεις; Πώς θα μπορούσε ο επίσημος φορέας του ναζισμού στην Ελλάδα να εκμεταλλευτεί τα λόγια και τις εκδηλώσεις σας αν εσείς δεν είχατε προετοιμάσει το έδαφος ρίχνοντας αντι-τουρκική χολή σε κάθε περίπτωση; Στο

[2] Σε όλα τα αποσπάσματα του e-mail σας έχουμε διατηρήσει την ορθογραφία και τη σύνταξη του πρωτότυπου.

[3] Η ακριβής φράση έχει ως εξής: «ΕΧΟΥΜΕ ΝΤΥΣΕΙ ΑΠΕΙΡΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΜΕ ΡΟΥΧΑ, ΕΧΟΥΜΕ ΤΑΙΣΕΙ ΠΟΛΥ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥ ΣΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ»

[4] Δεν είναι χαρακτηριστικό του εθνικισμού που σας διακατέχει το γεγονός ότι θεωρείτε πως ο (κάθε) πολιτισμός είναι εθνικά περιχαρακωμένος –ενώ είναι φανερό ότι όλοι οι πολιτισμοί/κουλτούρες είναι προϊόντα μπασταρδεμάτων; Οποιαδήποτε απόπειρα να εμφανιστούν οι κουλτούρες ως εθνικά ομοιογενείς έχει οδηγήσει είτε σε γενοκτονίες είτε σε εξαλείψεις γλωσσών. Ειδικά οι έλληνες ξέρουν καλά τα συγκεκριμένα κόλπα καθώς τα έχουν εφαρμόσει εναντίον όλων των μειονοτικών πληθυσμών που είχαν την ατυχία να βρίσκονται εντός του (αυτοαποκαλούμενου) ελληνικού κράτους. Για το παράδειγμα της μακεδονικής μειονότητας οι αναγνώστ(ρι)ες μπορούν να διαβάσουν το κείμενο «Ελλάς: πλήρωνε και μη μιλάς!» (μια συνέντευξη με τον Παύλο Βοσκόπουλο Φίλιρον για το 'μακεδονικό') στο 2ο τεύχος του 0151.

[5] Όπως έχουν γράψει κάποιες συντρόφισσες μερικά χρόνια πριν, «[θ]έση μας είναι πως η εθνική ιστορία αποτελεί εργαλείο επιβολής και βίας και βασικό όπλο του εθνικού κράτους να επιτυγχάνει τη συνοχή του, εξαλείφοντας τη μνήμη γύρω από οτιδήποτε μπορεί να θέτει σε αμφισβήτηση μια συμπαγή, ομοιογενή

και φυσικοποιημένη εθνική ταυτότητα.» (what queer fest, Έθνος, φύλο, σεξουαλικότητα – τα όρια της ταυτότητας και η διαπλοκή των συστημάτων εξουσίας, 2010, αθήνα, σελ. 19).

[6] Μία από αυτές τις ρωγμές ήταν και οι διακόσιοι έλληνες κομμουνιστές φαντάροι του στρατού κατοχής του βιλαετιού της Σμύρνης, οι οποίοι εκτελέστηκαν από το ελληνικό κράτος στις 4 Ιανουαρίου 1921, κατηγορούμενοι για εσχάτη προδοσία επειδή αρνήθηκαν να πολεμήσουν –μην διατάζοντας, μάλιστα, να συγγράψουν σχετική προκήρυξη. Ακόμη μια τέτοια στιγμή αντι-ιστορίας, μέσα από έναν αγώνα μεταναστών αυτή τη φορά, μπορεί να βρει η αναγνώστριά στο κείμενο Η σύντομη ιστορία της Πακιστανικής κοινότητας στην Σκάλα Λακωνίας (γραμμένο από την Αυτόνομη Πρωτοβουλία Ενάντια στη Λήθη) που βρίσκεται στο 3ο τεύχος του 0151.

[7] Αφενός μια κριτική στην εργαλειοποίηση των εθνοκαθάρσεων αφετέρου μια ανάδειξη της βρώμικης ιστορίας του ελληνικού κοινωνικού σχηματισμού, μέσα από τα ιστορικά παραδείγματα των Πόντιων και των Αρμενίων, μπορούν να βρεθούν στο κείμενο των antiifa negative από το 3ο τεύχος του 0151 με τίτλο Όταν οι έλληνες ψηφίζουν νόμους για το ρατσισμό (ανθρώπινο αίμα μυρίζει). Το συγκεκριμένο απόσπασμα αντλείται από τη σελ. 14.

Για την εμφάνιση των φασιστών της χρυσής αυγής στο Χαλάνδρι λέγαμε πως εκδηλώσεις του συλλόγου σας διαφημίστηκαν από τη φασιστοφυλλάδα «στόχος» [8] – σε αντίθεση με αυτό που λέτε

Και στην Σελίδα στο Facebook και σαν Αρχη μας... δεν έχει θέση στον Συλλογο μας κανενας Φασιστας και δεν επιτρεπονται οι πολιτικες πεποιθησεις!

οι αποκάλυπτα ρατσιστές και οργανωμένοι φασίστες μπορούν να ξεχωρίζουν τις “φιλικές” προς αυτούς εκδηλώσεις.

Κι επειδή στο δεύτερο mail που στείλατε επί της ουσίας παραδέχεστε ότι εκτρέφονταν διάφοροι φασίστες στους κόλπους των Ριζών, πού πατάνε άραγε οι “πισαιρικάδες” για να υψώνουν την ελληνική σημαία επιτιθέμενοι σε μετανάστες, να γράφουν και να υπερασπίζονται φασιστικά και εθνικιστικά συνθήματα αν όχι στο γεγονός πως στο ίδιο το σύμβολο του συλλόγου δεσπόζει το γαλανόλευκο κουρέλι σαν φόντο; Αυτό το πανί στο όνομα του οποίου σφάχτηκαν και εξευτελίστηκαν μεταξύ των άλλων και οι πρόσφυγες του 1922 μετά τον αποικιοκρατικό πόλεμο που επικείμενος ο ελληνικός στρατός;

Από την άλλη πλευρά, εδώ παρουσιάζεται καθαρή σαν κρύσταλλο η θέση εναντίωσης στην πολιτική, επειδή δήθεν διαχωρίζει τους ανθρώπους (δηλαδή, τους Έλληνες). Αυτή η θέση λέει πως για κάποια πράγματα δεν (θα έπρεπε να) υπάρχουν διαφορετικά συμφέροντα, ούτε διαφορετικές νοηματοδοτήσεις γύρω από αυτά, ούτε διαφορετικές πολιτικές θέσεις. Ποια είναι αυτά; Μα φυσικά, τα εθνικά θέματα. Αυτό που επιχειρείται εδώ είναι να περάσει η άποψη ότι το να μιλάμε για τα δίκαια και τα συμφέροντα της ελληνικής οικονομίας, κοινωνίας κλπ δεν είναι πολιτικό –είναι φυσικό να μας νοιάζει όλους. Εμείς, από την άλλη, έχουμε σκαλώσει με αυτή την άποψη. Θεωρούμε ότι έτσι πλασάρεται σαν ουδέτερη, σαν φυσική, σαν ηθική η εθνική αφήγηση. Ε, λοιπόν, όχι!

«Δεν επιτρέπονται», λέει, «οι πολιτικές πεποιθήσεις». Λες και η πολιτική άποψη είναι κάτι που μπορεί να αφαιρεθεί από τις πρακτικές, τις σχέσεις, τις συμπεριφορές των ανθρώπων. Λες και είναι κάτι ξεκομμένο από την ζωή. Κι όλα αυτά στο όνομα του έθνους. Δεν μαςάμε, όμως, κύριοι...

Μικρά παιδιά με πλαστικά όπλα τον εθνικό ύμνο τραγουδούν

Υπομονή, ο πόλεμος θα έρθει, ήρωες θα γίνουμε και αυτοί

Ω! Περήφανη ελληνική ιστορία ζήσε για εμάς ξανά

Το μεγαλείο του πατριωτισμού φέρετρα σκεπασμένα με σημαίες

Γενιά του Χάους – Ρέκβιεμ για ξεπεσμένους θεούς

Στο πρώτο mail που μας στείλατε μας προτείνετε, επίσης, να δούμε κάποιο βίντεο του συλλόγου από όσα είναι ανεβασμένα στο ίντερνετ. Πράγματι, κάτσαμε και ακούσαμε αποσπάσματα από το βίντεο [9] κοπής της πίτας του συλλόγου για το 2013. Και η αλήθεια είναι ότι ανατριχιάσαμε. Όχι ότι δεν το περιμέναμε, βέβαια. Απλά εξακολουθεί να μας σοκάρει η καθημερινή διαπίστωση ότι πίσω από φράσεις για τη «διατήρηση της μνήμης» και την «ομορφιά της παράδοσης» κρύβεται μια ασίγηστη επιθυμία για άσκηση εθνικής βίας. Στη δικιά σας επιθυμία αυτή πατάει και χτίζεται το μίσος μας για όλα όσα εκφράζονται ως (και είναι) ελληνικά.

Ασχολούμαστε με το βίντεο αυτό γιατί επιβεβαιώνει τον εθνικισμό που αναπτύσσεται στους κόλπους του συλλόγου Ριζες. Η επιβεβαίωση έρχεται αφενός μέσα από το ότι το βίντεο παρουσιάζει την ομιλία του τότε προέδρου του συλλόγου σας αφετέρου από το ότι δεν ασκήθηκε κάποια κριτική σε όσα ειπώθηκαν (αντίθετα, υπήρχαν ενθουσιώδεις συμφωνίες).

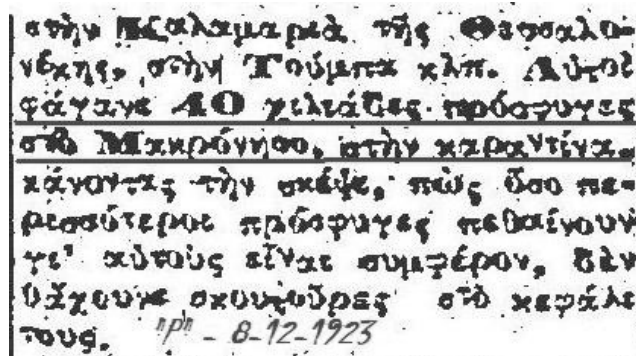
Καταρχάς, η ομιλία ξεκινάει με λαϊκίστικο ρατσιστικό παραλήρημα («Άλλη μια χρονιά κόβουμε πίτα στην πατρίδα μας. Του χρόνου δεν ξέρουμε πού θα είμαστε· μπορεί να ‘μαστε Αυστραλία, Γερμανία, Ουγκάντα») που περνάει από την παρουσίαση της Μέρκελ ως του απόλυτου Κακού («Μήπως φοβούνται –εκείνοι που δεν μας μαθαίνουν σωστά την ιστορία μας– ότι θα αντισταθούμε στον κατακτητή, στην Μέρκελ, που έρχεται στο αεροδρόμιο κι εμείς καθόμαστε σπίνια μας με ενάμισι εκατομμύριο ανέργους; Δεν θέλουν να ξέρει το 65% των Ελλήνων ότι κρύβει μέσα του έναν Τσάφο, έναν Χρυσόστομο.»). Εδώ, ωστόσο, βλέπουμε πως κυφορείται μια επικίνδυνη αντίληψη για το φασισμό· πιο συγκεκριμένα, ακούμε πως «Οι μικρασιάτες ήταν η ραχοκοκαλιά που αντισταθήκανε στους ναζί, και γενικά στους κατακτητές». Άρα το πρόβλημα με τους φασίστες δεν ήταν τα στρατόπεδα εξόντωσης Εβραίων, Τσιγγάνων, ομοφυλόφιλων, ούτε ο ρατσισμός, ούτε ο αντισημιτισμός, ούτε η σεξιστική και ετεροσεξουαλική ηθική, ούτε η στρατιωτικοποίηση της εργασίας, ούτε το βάθεμα όλων των ανισοτήτων. Το πρόβλημα ήταν ότι εμφανίστηκαν ως κατακτητές των (αυτοαποκαλούμενων) ελληνικών εδαφών. Εδώ εμφανίζεται σαφέστατα ο αντιφασισμός ως εθνική μάχη για την μη εξάρτηση, ένα σχήμα το οποίο προβάλετε (όχι μόνο εσείς, βέβαια) και στην τωρινή πραγματικότητα. Γι’ αυτό ακούμε λογύδρια εναντίον των κακών γερμανών (οι οποίοι ταυτίζονται με τη Μέρκελ, η οποία θεωρείται ο νέος Χίτλερ). Γι’ αυτό το κάλεσμα για ένα πατριωτικό «Όχι» στο δημοψήφισμα διανθιζόταν με μαλακίες για «εθνική αντίσταση». Κι έτσι, φυσικά, ξεπλένεται όλη η ιστορία του ναζισμού και του φασισμού. Αλλά και κάτι παραπάνω: με τον τρόπο αυτό ξεπλένεται και η δράση των Ελλήνων υποστηρικτών των φασιστών (οι οποίοι δεν ήταν διόλου λίγοι). Και πώς θα γίνει αλλιώς: άμα πρέπει να πολεμήσουμε τους φασίστες (που είναι ένας τρόπος πολιτική οργάνωσης) επειδή είμαστε Έλληνες (που είναι μια τυχαία εθνική ταυτότητα), τότε οι Έλληνες φασίστες ή δεν υπάρχουν ή δεν είναι Έλληνες (είναι υπάλληλοι των ξένων). Να το σχήμα, λοιπόν, που σβήνει την βρώμικη ιστορία της ελληνικής κοινωνίας και του κράτους της.

Οι θεωρίες εξάρτησης [10] (από παλιά στο οπλοστάσιο της, θεσμικής ή εξωκοινοβουλευτικής, αριστεράς) συνιστούν το απαραίτητο συμπλήρωμα στις θεωρίες συνωμοσίας που δεν έπαψαν ποτέ να είναι της μόδας στην ελληνική κοινωνία. Αυτές οι θεωρίες συνωμοσίας θεμελιώνουν και ενισχύουν τον ελληνικό αντισημιτισμό καθώς αναφέρονται στις πρωταρχικά μεταφορικά σχήματα που χρησιμοποιήθηκαν για να περιγράψουν στο λόγο του αντισημιτισμού τους Εβραίους (οι χωρίς πατρίδα, εκείνοι που ελέγχουν τον χρηματικό πλούτο κλπ). Τα τελευταία χρόνια αυτές οι "θεωρίες" εμφανίστηκαν είτε με την μορφή αντίθεσης στην παγκοσμιοποίηση (στη βάση μιας δήθεν διατήρησης των πολιτισμικών χαρακτηριστικών των πάντοτε εθνικά προσδιορισμένων κοινωνιών) είτε με τη μορφή ενός σχεδίου αλλοίωσης του ελληνικού πληθυσμού (μέσω του υποτιθέμενου εξισλαμισμού της Ελλάδας). Μια επιχειρηματολογία που ήρθε στο προσκήνιο στις κινητοποιήσεις των πλατειών (2011), γεγονός που είχαμε την ευχαρίστηση να ακούσουμε και σε πάμπολλες τοποθετήσεις διάφορων ατόμων όλου του πολιτικού φάσματος και στις συνελεύσεις της πλατείας Χαλανδρίου (την ίδια περίοδο). Συγκροτήθηκε με τον τρόπο αυτό ένα είδος εθνικής αφήγησης ανοικτά αντιμουσουλμανικό και αντισημιτικό. Φυσικά, δεν γινόταν να λείπουν οι σχετικές αναφορές από την ομιλία που σχολιάζουμε, αν και έχουν μικρή έκταση («Ξέρετε τι σημαίνει παγκοσμιοποίηση, έτσι; Τα ισοπεδώνουμε όλα. Δεν υπάρχουν πολέμοι, δεν υπάρχει τίποτα.»).

Από την άλλη μεριά, φαίνεται να υπερασπίζεστε μια λογική "παλικαριάς", μια αρρενωπότητα, έναν ανδρισμό της αντίστασης. Ή, μάλλον, η αντίσταση για εσάς δεν μπορεί παρά να είναι αντρική. Η ανδρική τιμή είναι το κεντρικό χαρακτηριστικό, αυτό που μεταφέρεται βιολογικά, κληρονομικά («Το μόνο που κληρονομήσαμε είναι η τιμή μας, η αξιοπρέπειά μας και η μνήμη μας, που δεν θα μας την πάρουνε ποτέ – αυτό να το ξέρετε.»). Εξ ου και το κάλεσμα για να «[μ]ην είμαστε φολκλορικοί μικρασιάτες – το αίμα δεν γίνεται νερό». Παράλληλα, προβληματίζεται ο ομιλητής αφού «Ξεκινάμε από το 1821, τους βγάλανε όλους αδερφές. Λες και η αδερφή δεν μπορεί να πολεμήσει. Άσχετο αυτό το πράγμα, ρατσισμός έτσι; Τους βγάλανε αδερφές». «Τους βγάλανε»: αυτή η φράση δηλώνει την κυρίαρχη πατριωτική ομοφοβία. «Τους κατόνησαν», «Τους έκαναν να φαίνονται» πούστηδες. Φυσικά, αυτός ο σεξιστικός/ομοφοβικός εθνικισμός είναι πιο γλαφυρός εκεί που λέγεται ότι οι γυναίκες δεν είναι ικανές να διευθύνουν ένα σύλλογο σαν τις Ρίζες [«αύριο μεθαύριο μπορεί να μπει μια γυναίκα και να τα διαλύσει όλα (με την τσακηνιά της, όχι ότι οι γυναίκες τα διαλύουν όλα)»]. Έτσι γίνεται κατανοητή η εθνική αντίσταση: ο Έλληνας (στη συγκεκριμένη περίπτωση, μικρασιάτης) άντρας που πολεμάει, η ελληνίδα γυναίκα που τον φροντίζει. Οι έμφυλοι ρόλοι είναι έτοιμοι· αυτό που μένει είναι να τους φορέσουν τα εθνικά υποκείμενα.

Για ποιο λόγο κάνει εντύπωση στον ομιλητή το να μάθει ένας Έλληνας τούρκικα αν όχι γιατί θεωρεί ότι οι Έλληνες και οι Τούρκοι είναι αιώνιοι εχθροί; Για ποιο λόγο είναι προδότης ένας επιχειρηματίας στο κανάλι του οποίου παίζονται τουρκικές σειρές, αν όχι επειδή το μίσος των Ελλήνων προς τους Τούρκους δεν θα έπρεπε να έχει επιτρέψει κάτι

τέτοιο; Αυτός ο λόγος δεν εξάπτει, άραγε, το μίσος, δεν καλλιεργεί την έχθρα εναντίον των Τούρκων; Χρειάζεται, άραγε, να εξηγήσουμε τα βασικά; Να πούμε ότι ο ελληνικός εθνικισμός και ρατσισμός έχει χτιστεί πάνω στην αφήγηση για την υποτιθέμενη κατωτερότητα των Τούρκων;

«...Αυτοί φάγανε 40 χιλιάδες πρόσφυγες στη Μακρόνησο στην καραντίνα.» Ρίζοσπάτης, 08-12-1923. "Αυτοί" δεν είναι άλλοι από το ελληνικό κράτος.

[8] Με ένα απλό ψάξιμο σε μια ιντερνετική μηχανή αναζήτησης μπορεί η οποιαδήποτε αναγνώστρια να διαπιστώσει πως η φασιστοφυλλάδα του Στόχου διαφημίζει συχνά πυκνά τις εκδηλώσεις ή/και την ύπαρξη του συλλόγου σας. Ούτε αυτό το γεγονός κίνησε τις υποψίες σας;

[9] Το μνημείο αυτό εθνικιστικής ξεφτίλας και λαϊκισμού μπορεί να το δει η επίδοξη αναγνώστρια εδώ: <https://www.youtube.com/watch?v=X-AuPQBkVij0>. Όλα τα αποσπάσματα που ακολουθούν, όπου δεν αναφέρεται διαφορετικά, αντλούνται από αυτό το βίντεο. Οποιαδήποτε αισθητική και πολιτική ομοιότητα με εθνικιστικές συνάξεις δεν είναι καθόλου τυχαία...

[10] Ένα κείμενο στο οποίο ασκείται κριτική στις τωρινές θεωρίες εξάρτησης και αντι-ιμπεριαλισμού όπως εμφανίζονται (και) στους κόλπους του ανταγωνιστικού κινήματος βρίσκεται στο 5ο τεύχος του 0151, με τίτλο *Ενάντια στο κράτος! Το ελληνικό, όχι το άλλο...* (εμείς, Αυτό και ο όψιμος αντι-ιμπεριαλισμός).

Ωστόσο, εκεί που ο εθνικισμός χτίζεται με γοργούς ρυθμούς είναι η χρησιμοποίηση του προσφυγικού παρελθόντος για να επιτεθείτε στους Τούρκους. Αυτό το πετυχαίνετε αφενός με το να συγκρίνετε την Οθωμανική αυτοκρατορία με τη ναζιστική Γερμανία αφετέρου με τις συνεχείς επιθετικές αναφορές στην προβολή τούρκικων σίριαλ από ελληνικά ιδιωτικά κανάλια. Γεμάτοι περηφάνια αναφέρεστε στον αγώνα [sic] σας για να μην προβάλλονται τηλεοπτικές σειρές με την ονομασία «Σουλεϊμάν ο Μεγαλοπρεπής». Στην πραγματικότητα δεν είναι ο Σουλεϊμάν που σας ενοχλεί –εδώ, πάλι, εμφανίζεται αυτό που δεν μπορείτε να αντέξετε: η διείσδυση του ξένου (και ιδιαίτερα των Τούρκων) στο ελληνικό. [11] Ενώ, λοιπόν, στο πρώτο mail που μας στείλατε ευαγγελίζεστε πως

Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα από τον Γείτονα Λαο Την Τουρκια,Οι Απλοι Πολιτες οι τουρκοι είναι αδελφια μας και έχουμε αρκετους φιλους Τουρκους...δεν Εξαπτουμε το Μισος ουτε καλιεργουμε Εχθρα!

στην ομιλία για την κοπή της πίτας ακούμε πως

Θα κάνουνε ότι κάνει τώρα το TV Zapping. Cd, να μάθουνε τούρκικα. Έλα Παναγία μου! (κάνει το σταυρό του) ... να μάθουνε τούρκικα. Ξέρω Τούρκους που θέλουν να γίνουν έλληνες, έλληνες που θέλουν να γίνουν Τούρκους [sic] δεν έχω ξαναδεί. Το καταφέρανε τα περιοδικά κι ο Κυριακού, ο προδότης.

Όπως θα καταλάβατε από τη μακροσκελή μας απάντηση δεν θεωρούμε σε καμία περίπτωση ότι οι Ρίζες είναι απλά ένας σύλλογος προσφύγων. Αντίθετα, νομίζουμε πως είναι ένα εργαστήριο (ανα) παραγωγής των κυρίαρχων σχέσεων εξουσίας: του ρατσισμού (με λίγη φιλανθρωπία), του αντιτουρκικού εθνικισμού, του ομοφοβικού σεξισμού. Γι' αυτό, ό,τι γράψαμε στο πρώτο μας κείμενο, εξακολουθεί να ισχύει στο ακέραιο.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΜΟΙΟΓΕΝΕΙΑ ΜΕ ΑΙΜΑ ΕΙΝΑΙ ΒΑΜΜΕΝΗ

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΕΣ ΞΕΝΟΙ

ΕΛΛΑΔΑ ΣΚΑΣΕ!

για την άρση των προνομίων/

μικάλης από αντιφασιστικό περιοδικό 0151.

[για επικοινωνία: arshpronomiwn@espiv.net]

[11] Φυσικά, η ευθύνη δεν ανήκει μόνο στον ομιλητή αλλά και σε όλο το κοινό που χειροκροτούσε την έκφραση αντιτουρκικού μένους με φράσεις όπως: «Μετά εσείς οι περισσότεροι ανοίγετε τον αντίνα και βλέπετε το Σουλεϊμάν ως μεγαλοπρεπή. Ο παιδοκτόνος, ο βιαστής, έγινε μεγαλοπρεπής [...]»

ΥΓ. Οι στίχοι των τραγουδιών είναι ευγενική προσφορά της ανθελ-ληνικής μνήμης των συγκεκριμένων πανκ συγκροτημάτων (ίσως σας θυμίζουν κάτι αφού όπως γράφει ο δ.τ. «Και επειδη ειμαι αντιεξου-σιστης απο πιτσιρικας,,μεγαλωσα με Stress,Αντιδραση,Γενια του Χαους κ.α... Είναι Πολυ Αδικο Παιδια Για Τον Συλλογο Μου αυτα Που Γραψατε... Ειλικρινα...»). Για την ανύσυσή τους, ευχαριστούμε τον Τ.

Πόντιοι πρόσφυγες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης του ελληνικού κράτους στη Μακρόνησο κατά τη δεκαετία του '20. Τα δεκάδες χιλιάδες θύματα από τις κακουχίες και την ασιτία στα στρατόπεδα αυτά προσμετρώνται στα θύματα 'της γενοκτονίας των ποντίων.' Τα ίδια στρατόπεδα είχαν χρησιμοποιηθεί πρώτα για τούρκους στρατιώτες και έπειτα για κομμουνιστές.